

SÔNG-CON VỀ BIỂN-MẸ

*Cuối đời dòng Sông-Con
Vẫn mong về Biển-Mẹ.
Đời lưu vong chiêm bao hằng ru khẽ
Lời ca dao qua dâu bể muôn trùng.
Mẹ đi ngàn dặm lao lung
Gánh con bao nẻo chập chùng nước non.
Chân đau đá núi đã mòn
Nghìn năm thom sử vì con dải dâu.
Mẹ đến từ đâu?
Động Đình hoang dã.
Dấu chân Giao Chỉ hằn sâu vết đá
Nuôi con dựng Nước trời Nam.
Sỏi đá cần khô bùng ngát hương trầm
Từng khe núi vượn mằm thom lúa mới.
Mặt trời phương Đông vàng son chiếu rọi
Luống cày sâu dựng cõi xây bờ.
Dạy con từ thuở còn thơ
Lớn lên đừng quên giếng Việt.
Một nghìn năm bèn gan tuế nguyệt
Mẹ còng lưng gánh gạo nuôi con.
Giữ nguyên đất nước vuông tròn
Dòng sữa Mẹ không pha màu tạp chủng.
Lời Mẹ ru giữa âm vang tiếng súng
Tám mươi năm con vẫn ngẩng cao đầu.
Mẹ dẫn con đi, vượt lũy hào sâu
Trời kháng chiến đưa Thu vào lịch sử.*

*Bao rừng thiêng núi dữ
Thành hoa gấm quê hương
Mặt trời say bùng mọc ở Nam phương!*

*

*Nhưng rồi cảnh tang thương
Xẻ đôi tình của Mẹ.
Hai mươi năm có lẽ
Luống cày phơi vỏ đạn, đất cằn khô.
Máu xương con trong hoang lạnh năm mờ
Trời khổ nạn, Mẹ ngồi ôm mặt khóc.
Một nửa đàn con đoạ đày Dân Tộc
Quên nghĩa tình chung bọc Tiên Long.
Đất trời Nam suốt máu tuôn dòng
Vung tay giết, thóa tiếng cười Vô Sản.
Lũy tre nghèo trong hoang tàn lửa đạn
Đời quê hương chống nạn biết về đâu?
Tháng Tư đen trời tang trắng thảm sầu
Nghe máu khóc giữa cờ thắm đỏ máu.
Sóng trùng dương thành mồ sâu chôn giấu
Bao đời con trong khổ nhục kinh hoàng.
Mẹ ngẩn ngơ tìm phương Bắc rừng hoang
Nơi con sống trong lưu đày mê sảng.
Vòng oan khiên kiếp nạn
Vây bủa đến ngày nay.
Góc công viên Mẹ vẫn bị còng tay
Khi khát vọng chỉ là mong được sống.*

*Giữa màn đêm bên nhà cao cửa rộng
Mẹ nằm co, mơ giấc ngủ bình yên.
Ác mộng triền miên, rên siết gông xiềng,
Đơn khiêu kiện phơi bày trong sọt rác!
Văn Hiến chìm sâu. ngời cao đỉnh Ác
Mẹ trầm luân, thân vạc biết về đâu?*

*

*Nhưng một ngày mai, hoa thắm muôn màu
Xuân sẽ đến, Toàn Dân vui trẩy hội.
Triệu dòng Sông-Con chảy về chung lối
Vào bao la Biển-Mẹ sóng tình say.
Ôm đàn con trong hai cánh tay gầy
Nghe tiếng hát bừng lên từ hoa cỏ.
Máu máu tươi cờ đỏ
Không còn phủ quê hương.
Đàn em thơ vui tiếng sáo sân trường
Bài học mới “Tình Người” thơm nét đẹp.
Trái tim Việt Nam không còn nung thành thép,
Máu luân lưu trong Biển-Mẹ tươi hồng.
Lúa “Nàng Thơm” duyên dáng tỏa hương nồng
Bên đồng ruộng điệu hò chen vọng cổ.
Theo khói cơm chiều chim bay về tổ
Mẹ à ơi dìu vợi tiếng ru con.
Vành nón em che nửa mặt nghiêng tròn
Trăng hò hẹn bên cầu ao, giếng nước.
Từ bao nghìn năm trước*

*Sức mạnh của Lòng Dân
Khi vùng lên - lịch sử phải xoay vần
Bình minh đến rạng ngời Xuân Dân Tộc.
Trời quê hương sẽ không còn tiếng khóc
Mẹ mừng vui bên khóm trúc cười duyên.
Đến muôn đời Mẹ vẫn mãi là Tiên
Tình Biển rộng ôm ba miền Tổ Quốc.
Đường tương lai Xuân về thơm nầy lộc
Núi sông này linh hiển mãi Hồn Thiêng.
Vườn Tự Do vươn quả ngọt Nhân Quyền
Cùng Nhân Loại giữ nguyên màu Thăng Tiến.
Hàng triệu lòng dân chung lời Tâm Nguyện
Giữ Xuân hồng tươi sáng mãi non sông.
Đời Sông-Con về Biển-Mẹ chung dòng!*

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)
Xuân Mậu Tý (2008) hải ngoại

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 10400 TÁC PHẨM